

de done ori in seputa: Joi-a si
domineca; era candu va preste im-
portanta materialor, va esu de trei sau
de patru ori in seputa.

Revista de prenumeratiune,
pentru Austria:
un intregu 8 fl. v. a.
dumetate de anu 4 fl. v. a.
patru 2 fl. v. a.
pentru Romania si strainetate:
un intregu 12 fl. v. a.
dumetate de anu 6 fl. v. a.

ALBINA.

Prenumeratiuni se facu la toti dd. cor-
pondinti ai nostri, si de a dreptulu la R-
edactioane Stationsgasse Nr. 1, und
sunt a se adresa si corespondinti, se pr-
vesc Redactioane, administratiunea s-a
speditur a; cate vor fi nefrancate, nu se vor
primi, era cele anonime nu se vor publica.

Pentru anunzii si alte comunicatii de
interesu privat — se respunde cate 7 or-
pe linia; repetirile se facu cu pretia sca-
dintu. Pretiul timbrului este 80 or. pen-
tru una data se antecipa.

Pesta, in 18 opt. n.

Trei sunt astazi — lipsele cele mari
aduncu semtite de toti in patria ungara,
pele ce apesa ca o calamitate generale
supta tierei, lipsele dreptu cari unu gu-
nu cu inima pentru poporu, diu'a-
optea n'ar avé odina pana se le dela-
re cu ori-ce pretiu, dar de cari, dupa
misi marturisirea foilor magiare opon-
tuali, ministeriului nostru de astazi
nici ca i pasa!

*Lips'a de bani, lips'a de sementia,
a de pane.* Astfelui le definesce „M-
uz.”

Trebuințele ce tatienești, si anume
atributiunile cele mari, cu esecutiunile
de nemilose — diu'a-nóptea striga:
„bani si ér bani! Dar bani — nu
nu; banii s'au ascunsu in cassele ce-
gu pucini bogati, cari — nu ii dau, pen-
tchè nu au incredere, pentru ca vedu,
si guverniale numai a cere si a luá
cum prin portarea loru falsa, prin
dicari'a loru politica si prin resip'a de
eri publice — au mancatu creditul
al seu propriu, si alu cetatiilor, si
indusi de ele.

Recolt'a slaba — a adusu pe bie-
du poporu in mare parte a tieriei la-
ga, de nu are nici ce se sémenie, nici ce
nanance! In prim'a privintia de multi
de liberali au avisatu si interpelatu pe
guvern, ca se ingrijescă, se nu remana
porulu fora semenature. Dar foile au
adicatu surdiloru. Nemic'a nu s'a fa-
m si — éta ca „dejá a 12-cea bra a
nu!” — Panea, pote ca inca pe unu
timpu va mai ajunge; dar s'a cal-
latu, ca in decemvare aprópe a cincea
a locuitoriloru tieriei va fi peritória
fome.

Este — pedeps'a lui Ddieu pe tiéra,
buna séma pentru ca are si sufere unu
guvern atât de pucinu precepitoru, si
atât de pucinu demnu de pusețiunea
ocupa!

Lunia trecuta, in 13 oct. n. in mai
alte părți ale Cislaitaniei, si a nume in
emia, avu locu alegerea directa de de-
putati in colegiul comuneloru rurali,
cea la adeverat'a clasa a poporului.

Legea electorale noua, carea acum
intru prim'a data veni in aplicare, au-
to — precum se scia, nemiti centrali
si egemoni — ei de ei, in contra po-
tarilor negermane, chiar pentru de a
sugrumá pre acela politicamente. Noi
romulu nostru am arestatu, ca la crea-

acestei legi ciarlatanismulu magiaru,
pa svatului contelui Andrassy, l-a ser-
ta de modelu. Dar am dis'o atunci,
ca intr'un'a se insiela amaru, intr'-
ca adeca, ca au cugetatu, cumca si
— nemtii, pre langa o lege miserabila,
poté se rivalisedie cu barbarismulu
atricu. Nu merge asia de usioru. Nem-
tiori nostri se convinsera despre acé-
a in Boemia — spre daun'a si rusinea
u!

Cehii din consiliul conducetori-
loru, simplu si foră secomotu au com-
su si recomandatu poporului alege-
ni pre candidatii loru natiunali; —
am, cu multa parada si mare ostensi-
une — in centru si prin parti —
au pusu pre candidatii loru, spriginiti
stotindenția de organele publice. Ici-
lă si partit'a noua, cea a teneriloru
natiunali, a candidatu căte pre unulu din
ulu seu.

Resultatulu cunoscutu pana acumă
éta care este.

S'a votatul pentru 30 de deputati
ceturile curate cehice, 11 declaranti,

adeca natiunali-opositiunali, au esitu
alesi cu unanimitate. In siesse cercuri
mestecate, candidatii partitei cehice au
fost alesi cu mare majoritate. In trei
cercuri mestecate, la prim'a votare —
nu s'a dobendit u majoritate absoluta, si
asă are se urme votare de nou.

Partit'a nemitișca centralista a re-
situ cu candidatii ei — numai in 8 cer-
curi, nici intr'unulu inssu unanimu, ci nu-
mai cu majoritate; éra in dôue au in-
vinsu candidatii celoru teneri.

De aci se vede, ca partit'a opuse-
tiunei natiunale a invinsu in modu eclatante!
Dar se splica si se vede si mai
multu, de aci, si a nume:

1. Ca poporulu cehu, desu de 12
ani si repeties ce acésta lupta natiunale
— foră ca se vré invinge, totusi n'a taba-
ritu, nici dësperatu!

2. Ca poporulu cehu — nu mai are
trebuintia de multe svaturi, indemnuri si
agitatii, ci ca elu, convinsu fiindu
despre cugetulu reu alu némtiului impila-
toriu, urma cu zelu si devotamentu in-
degetarile barbatiloru sei, probati in
lupta.

Adi-mane sunt la ordinea dilei ale-
gerile prin orasie, la cari cehii inca au
tote siausele pentru unu resultatu bunu;
numai in colegiul proprietarilor mari
partit'a dela potere ii-au pacalit u reu.
Dar ei totusi si vor salvá onorea.

Din strainetate avemu se notamu ur-
matoriele:

In Francia de diece dile decurge proces-
ulu contra maresialului Bazaine, pentru
negrigint'a in resbelu si tradarea armatei si
a cetatei de Metz in man'a inamicului. La
inceputu publiculu se asteptă la o comedie ama-
gitoria, si de aceea nici nu se pré imbuldia;
curendu inse lumea se convinse, ca — celu
pucinu cercetarea, este forte serioza, si acum
nu mai este omu se interesedie de
acestu spectaclu, si imbuldial'a este nespusa.

Se dă cu socotél'a, ca pertractarea pu-
blica va tiené celu pucinu 30 de dile; pentru
ca dejá cele descoperite pana acuma cuprindu
spiritele cu uiuire si ingrozire! Numai sub
o monarhia perfida si rafinata si despota si
de totu cugetulu curat, a potutu se se re-
dice la culme in statu — fapture ea si a lui
Bazaine!

Foile cele mari scriu pe fio-care dia
mai multe colone despre acestu procesu, dar
cu tote acestea, nuantile lui cele multe si
cari de cari mai blastemate — cine le-ar poté
ilustrá pe deplin?

Nóa ni va ajunge, pentru apretiuarea
lucrului, a cită numai căte-va siruri din
„République Française,” si suntemu convinsi,
ca onorabilul publicu alu nostru va pricupe,
ce importantia dejá se atribuie in Francia
intréga acestui procesu. Numit'a foia scrie:

„Nu numai in Francia, ci pretotindenea
in strainetate se urmaresco acestu procesu,
ca carele nu se mai afia in istoria intréga,
cu atentiu si interesare din momentu in
momentu totu mai incordata. Cei din Austria
vor a afia din elu, ca ore ce séma de omu
este acel'a, carele la intreprinderea de trista
memoria in Mexico — a avut u parte atât
de mare Pentru Prussia casi pentru Francia
este de mare importanta a afia, ca — ore
succesului definitivu alu roobelului de la 1870,
este a se atribuui mai multu intelepteloru
dispusetiuni ale statului majore a lui Moltke,
sau combinatiunilor multu-pucinu secrete
ale dui de Bismark cu comandanțele sup-
remu: lu armatei francesc da la Metz, — o
problema forte grava, carea de dupa deslega-
rea sa, va da tristei campanie de la Metz cu
totulu alta facia, ér eroicei armate francesc
— prestigiul ei intregu si intrég'a prevalen-
tia; căci — nici o data n'a fost rusine, a ca-
dă sub tradare!”

In Ispania mereu trupele republicane
incepu a scôte pre bandele rescule de prin
tote ascunsurile si a le impinge afora
peste fruntaria; ér facia de rebelii ne'mpa-
cabili din Cartagena operatiunile au inceputu
cu bunu succesu, pe uscatu si pe mare. Este
esperantia, ca inca in decursulu tómnei tier'a
intréga va fi curatita de rescule si pacifi-
cata, — macar ca o depesia de ieri sera vré
a sci, cumca o parte a armatei lui Don Carlos
ar fi treceut Ebrulu inaintandu.

In fine mai avemu a aminti si despre
unu conflictu alu Austro-Ungariei nôstre cu
Turcia musulmana. Lucrul ni s'ar impare
seriosu, déca fanfaronad'a magiara nu l'ar
face ridiculu.

Iu Bosnia, nu de ieri-alalta-ieri, ci de
secoli turcii se mananca cu crestinii, si — fi-
indu turcii la potere, tocmai asia il batjocu-
rescu si maltratédia pre crestini, casă — buna
ora aici la noi domnii magiari pre natiunia-
litati. Este lucru de totu firescu, ca tiranii
se temu de popora, si — tocmai pentru ca
se temu de ele, le batjocurescu si nedrepta-
tiescu.

Destulu ca in timpul mai recente consulii
austro-magiari, si a nume unu Draganciu
de la Banialuca, asia se vede ca s'a ameste-
catu pré afundu in causele interne ale Tur-
ciei, luandu partea crestinilor pe facia. Prin
acésta a venit in conflictu cu pasi'a; pasi'a s'a
planu la Constantinopole, Draganciu la
Viena. Dlu c. Andrassy — a facutu ce a fa-
cutu si — caus'a imparea complanata, candu
— d'o data Austro-Ungaria se pomenesce, c'i
guvernul turcescu a datu unu memorandu
catra poterile mari, in care se plange amaru
si acusa pe Austro-Ungaria, cumca prin con-
sulii sei incuragiédia op setiunea si rescólele
su pusiloru sei crestini!

Nu se pote spune, cătu de mare este
amaratiunea dui c. Andrassy si a magiari-
loru sei pentru acestu afrontu din partea
Turciei. Diaristic'a magiara vome focu de ne-
casu si amenintia pre — barbarulu do la Con-
stantinopole cu totu despretiulu sumetiei ma-
giare, — dar svatuesce lui Andrassy, se so-
feresca d'a merge pré de parte, pana dora la
conflictu fisicu. Pana aci am ajunsu; ér o de-
pesia telegrafica de ieri din Viena ni anuncia,
ca contele Andrassy ieri a avut u intelniare
cu ambasadorulu Turciei in acésta causa. Re-
sultatulu remane se se lamurésca.

In facia acestui conflictu, foile magiare
cu unu felu de satisfactiune inregistréa
scirea despre unu asemenea, sau dora si mai
gravu conflictu intre Turcia si Romania din
incidentele, ca domitoriu Carola ar fi refu-
satu a primi unu ferman u alu marelui veziru,
adresatu de a dreptulu persoñei sale, in caus'a
nepotinti a tieriei romanesce. Scirea a adus
„Allg. Augsb. Z.” ér noi o vom vedé constata
si spicata in foile din Bucuresci. Deocam-
data credemu, ca ajunge a fi indegetatu, cum-
ca se lucra seriosu despre nedependint'a to-
tale a Romaniei — si si a Serbiei, si desdau
narea Turciei pentru — asia nu mitulu tributu
prin capitalisarea acelui, ceea-eo i se Turcia,
precum se vede, nu ar fi plecata a accepta,
si in care privintia ea s'ar fi adresatu catra
Anglia si Italia, cerendu-li sprinirea diplo-
matica; de unde insa se fia primitu responsu
negativu.

Dupa tote — par' ca Oriintele se in-
norédia!

Pesta, in 18 octombrie n. 1873.

Imperatulu Wilhelm si cu marelle seu
ministru, principele de Bismark, ieri dupa
mediadí intrara in Viena, ca ospet ai Imper-
ratulu nostru Franciscu Iosefu, carele li-a
mersu spre intempinare pana la Sanct-Pölten,
adeca vr'o 12 mile innainte.

Se intielege, ca poporul inca n'a lip-
situ a se adună cu miele la gar'a din Penzing
si a salută prin strigări entuziastice pre acel
duoi barbati, cari — atât de urtu ne-au
tranit la pamentu, cari ni-au versatu sangue
si ni-au storsu sudorea cea mai buna, ér pre
monarchulu nostru si tierile ereditari le-au
scosu din Germania — cu rusine!

Nu ne mirâmu de entuziasmului acesta
al plebei culte; căci am invetiatu a cun-
isce, ca — propria acésta cultura si civilisa-
tiune a acelora, este — numai maiestria de a
se prefase, de a-si luá cu usiurintia anim'a in
dinti si de a dice din gura tocmai contrariul
de cea-ce se sente.

„Wiener Z.“ organulu oficiale alu regi-
mului de din colo, tocmai ieri ni dode despre
acésta o eclatanta probă, scriindu lungu si
latu, despre adeveratele consentiri si simpa-
tie intre ambii domitori si despre aceea, cum
la noi incepe a fi recunoscute, ca — a fostu
bine, cum s'a intemplatu, cum ne-a adus
prusulu la starea de astazi!

Déca ne-am pune a comentá acésta mi-
serabile logica si morala a oficialei din Viena,
ne tememus că am comite crim'a de lesa ma-
iestate; de aceea — tacemu, incheiandu cu
atât'a, ca — nu ne pricepem la astfelui de
logica si morala doménica!

De altmintrea, pana se ni vina spre ve-
diuta Maiestatea Sa prusso-germania, agentii
sei s'au ingrigit u-a pregati calea populari-
tati si prin publicarea unei corespondintie a
sale cu Santulu parinte Pio IX. din Roma,
care corespondintia, precum d'o parte preta
adunc'a destruciune si decadere a Vaticanu-
lui, intocmai asia de alta parte facem
onore Imperatului Vilhelm. Santulu parinte
din Roma avu cutesant'a d'a insinuat M Sale
germano-prusse, ca se recunoscă si priorita-
tea papale in tierile sale si se desavudie pe
ministrii sei, cari persecuta biserică catolică.
Imperatulu Vilhelm respinse ambele insinua-
tii resolutu si spuse cu tota onoreea santu-
lui parinte, ca — mesurele guvernului seu sunt
ale sale si că le va sustine facia de ori si cine.

Prin acésta tienuta Imperatulu Vilhelm
si a maritu védi'a si popularitatea — in Eu-
ropa intréga, specialu la Vienesi.

Pesta, in 18 oct. n. 1873.

Factum est!

Organulu oficiale alu parintescului no-
stru ministeriu magiaru, „Buda-Pesti Kör-
lony,” publica in fruntea nrului seu de astazi
denumirea episcopului de pana acum alu Lu-
gosiu lui Olteanu János, de episcopu alu Ora-
dei-mari, „de ritulu greco-catolicu.”

Resolutiunea imperatésca este datata
din Schönbrunn, 16 sept. 1873. Se vede că de
atunci cau'sa a amblatu prin Roma si s'a bi-
necuventat de pap'a Pio IX.

Inca un'a, dintre cele multe cause dem-
ne de binecuvantarea acestui minunatul papa!

Acum dlu eppu Olteanu, pentru merite
sale colosali, cele foră asemenea in istoria
noastră mai recente, devenit inaintatul la
alu doilea stadiu alu carierei sale de fericire
temporală.

Primulu a fost candu santi'a sa, inca
tineru, s'a facutu episcopu — cu ori-ce pretiu
si a nume cu pretiul sacrificarei con-
sciintie si trecutului seu natiunale, si cu post
punerea multor alti barbati, moralmente
multu mai corespondatori pentru acelui postu
bisericeseu.

Ala doilea a fost — a cásigá dieces'a a
cea mai grasu dotata; carea se-i garantézia
implinirea poftelor lumesci, de lucu si totu
feliulu de surdatiuni si imbuibatiuni. Lunc-
ruri, pe ntru cari — propriamente se vede a fi
asudat si sacrificat parintele eppu Olteanu.
Acuma — abia i mai remane, de cătu,
se se puna cu tote poterile a derimá celu
slabu parete, ce mai desparte pe greco-catolici,

si a nume pe cei mari in ierarhia de catra romano-catolici, si apoi a se contopi si prin — merite, de natura celor de pana acum, facute la Buda, Viena sau Roma, — totu atata, a se apropiá de care-va scaunu archi-episcopulu catolicu, cu dotatiuni de *sute de mii*, sau chiar de celu *primaliu*, cu dotatiune de *una milionu!*

Aci ajunsu, dlu Ionu Olteanu, ar intrece in tota privint'a chiar si pre. unu *Nicolae Olahus*, dar — repetim, in tota privint'a; ca, ca se pota mai sicuru, *pre candu lu felicitatea pentru tercirea presinte*, i recomandam, se caute si se studiedie hartiele din archivulu secretu alu curtieri, despre acelui — *natur barbatu alu nostru in istoria.* —

Pesta in 17 oct. 1873.

Dr. Cseh Károly, unu colaboratore fanaticu alu magiaromanului *Csernatony* de la „Ellenör”, d'unu timpu incocí, incarcă acésta foia cu reporturile sale despre Bucuresci, despre afacerile romane si romani, — nota bene a căroru limba chiar la incheiere vine a renumisce, că n'o pricepe.

Bucureciu — nu se poate negá, că infaciadu multa negriginția si desordine, ba si murdarie destula, par' că ar fi frate de cruce cu capital'a — nemagiar a domnilor magiar. Dar — atât'a murdarie, căta scrisse dlu Cseh in „Ellenör”, totu nu se gasesce nici in Bucuresci si nici in Buda-Pesta impreuna!

Dlu Dr. Cseh — asia se vede, că a calatorit la Bucuresci si prin Romania, fora a cunoscere limb'a romana si pre romani, numai pentru scopulu ca, informatu si influintat de vermi si bidiganiele straine, ce nutrescu romanii in sinulu loru, se-si bata jocu de acestia, innegrindu-ii cătu de multu in faci'a publicului seu, setosu de murdarii. Acésta problema a deslegat'o intr'adeveru in modu eminente porcescu. Despre acésta a meritatu diploma de maiestru.

Numai biete döue obiepte a gasit dlu Dr. Cseh mai demne de lauda. *Spiralul Brancovenu si Cimitirul Beliu*. Pre celu d'antaiu 'lu lauda, cum se vede, pentru că a gasit intre personele din frunte-i, căt'va magari; ér cimiteriul 'lu descrie ca unu ce ne mai pomenit frumosu si lussuriosu, pentru ca se arete prosti'a romaniloru, cari sacrificia galbeni cu diecile de mii — mortilori, pre candu de cei vii nu se ingrigescu! — Ba da, si rioset'a o recunoscere de unu locu de petrecere frumosu si bine tienutu. Celealte, cu totu cu poporu si cu regim - sunt lucruri de risu si de despreptiu pentru ilustrulu magiaru.

Ér unu semnu, o dovéda de fratieta din partea magiariloru catra noi si ale noastre.

Dar dlu Dr. Cseh nu s'a multiumit cu reporturile sale desinchiante din si despre Bucuresci si Romania; d'nsulu socotu a pune punctul pe i, print'nu reportu si despre cele observate in pările confiniului militare banaticu. Acestu reportu, in urulu de astadi alu lui „Ellenör”, 'lu indrepta chiar regimului, spunendu-i, că poporul aeolo prin lung'a supuneris militara s'a prostitut de totu si asia a devenit uñelta órba a aceluia ce scie se-lu comandu (!), astadi — a celoru pucini straini cari occupa posturi de — functiunari publici, telegrafisti etc. si cari toti sunt contrari idei de statu magiaru, cari conduceu poporul si cari — déca guvernulu magiaru iute nu va intreveni cu energia, „intréga granitia o potu acoperi cu flacara.“ Provoca deci pre ministeriu, ca numai de cătu pre toti «cei straini să-i îndepartes din granitia si să-i înlocuiesc cu unguri probati, si — numai de cătu reusa va disparé. —

„Ac astfelui nu se poate,“ asia ni spune dlu Dr. Cseh, dar cu totu densulu nu recomanda *tiolentia*, feresce Dómne! — nu, numai stricta nemilosa aplicare a legei, a legei fizice de magiaru, intru intielesulu si spre binele magiarului!!

„Nu terorismu, ci — libertate dorescu eu in tota directiunea, si asi si in privint'a nationalitatiloru.“

Astfelui incheia fariseulu de magiaru mürdariele sale politice-nationali.

Si — éta, acésta este manier'a politicei magiare de astadi facia de noi romanii cei ce mortisau sustinemu, că sòrtea ne-a avisat a fi frati si a trai si a mori cu natiunea magiaru! —

Dicu domnii turci crestinilor.

„Biserice — poteti redicá si indiestra căte vreti; nici de cătu insa scole, căci acestea potu se si fie spre scadere domniei.“

Asia cetiramai dilele trecute — negru pre albu — in mai multe foi viene; si — acésta este necasulu fratilor nostri de sub stepanirea semilunei.

„Deutsche Zeitung“, arestandu cum acésta se practica in Bulgaria si Bosnia, cum scólele crestiniloru se inchidu, invetiatorii se persecuta, lumin'a se intuneca — prin cei de la potere, prorumpe in dureros'a eschiamatiune:

„Astfelui de vandalismu se intempla in Turcia pe fie-care diua; acésta este politic'a de reforme a Turciei!“

Portarea barbariloru si paganiloru de turci — este inferata cum se cuvinte, cum merita; dar rusinea este evidentimente a aceloru poteri mari crestine, cari au sustinutu si urma a sustiné astfelui de barbari — cu forti'a in capulu bicietiloru crestini!

Ei bine; ce insa se dicem, cum se ne mai vaieràmu, in ce tipu se infieràmu noi — pe barbarii nostri crescini, pre domnii magiari de la potere, cari — dupa cum aréta faptele loru de siesse ani incocé, tocmai asemenea politica urma facia de noi romanii!

Séu că döra mai essiste cine-va in acésta tiéra, carele se se indoiésca de acésta? — Suntemu gat'a a li serví cu datele cele mai positive si mai eclatantimente demonstratórie, date po cari — nime nu va poté se le nege

Ni-au datu domnii autonomia bisericesca, garantata prin lege, si — ni dama de ajutoriu intru a o sustiné si realizá. In insusi bugetulu loru punu pre fie-care anu căte 100,000 fl. ajutoriu pentru biserica nostra.

Ei bine; ce alt'a va se dica acésta de cătu: „biserice poteti redicá si indiestra — căte vreti!“

Dar cum stam cu scóla?

Este trebuinta a so mai spunemu, se mai sfasiamu o data inim'a tremuranda de necasu si de dorere?

Intrebati pre — betii invetiatori ai nostri, déca vreti ca se auditii cuvinte desperate si se vedeti siriole de lacrame din ochii loru!

Cautati bugetulu loru pentru instructiunea publica, pusestiune de pusestiune, si déca intre cele patru milioane, insirate acolo, veti gasi ceva pentru scólele romane, se sciti că este mintiuna unguerescu!

Priviti prin satele noastre, că — ce s'a alesu de scólele noastre, cele-ce incaieri, sub absolutismulu celu pocitul alu Bach — pornisera spre inflorire!

Léfa invetiatoriului si trebuintiele scólej, domnii magiari le-au stersu din preliminariulu communalu, nepasandu-li cătu de pucinu de contractulu — chiar prin stepanirea politica incheiatu cu comunele politice pentru sustinerea scóleloru!

Si — intrebati pre judii comunali, că óre domnii mai mari ai loru ii indemna a ajutá scóla si pre invetiatori, si a constringe pe parinti se-si tramita copii la scóla, — séu chiar din contra?

La unu Ddien dicem, că rari, forte rari sunt acei domni, căroru li-a mai re masu unu picu de inima in cătu — se mai ingrigescu si de crescerea romanului; cei mai multi insa, 99 de procento ca nisice vandali si tartari procedu asupra scóleloru noastre, in cătu — acelea au devenit pustie si betii invetiatori stau se ieé lumea in capu!

Dar — unde in statulu magiaru, de aprope siepte ani de dile, domnii magiari ni redicara si dotara — din pung'a nostra, din milioanele ce pe fie-care anu solvimus, mácar o scóla mai nalta? Si pre candu ei, din pung'a nostra 'si redica universitati, teatre, academie, conservatoria, gimnasia, scóle reali si politehnice — cu diecile pretotindenea, si-si dau din pung'a tierei, si asia stórsa mai numai de ei — stipendia cu sutele: *unde este partea ce — dupa Ddieu si dupa dréptate — ni compete nba celoru aprópe trei mil-*

lioné de romani din patria comuna?!

— Ei bine: cine — de aspr'a si deplinu meritat'a sentintia, pronunciata in diaristic'a germana asupra *barbarului de turcu* — va poté scuti si feri pe ba rbarii de domnii magiari? —

Si — cine, cunoscendu acestea, nu va intrebá: Ei bine; acésta este libertatea, constitutonalismulu, generositatea magiarului, atâtu de multu buinate in lumea larga?!

Ei bine: pana candu si pana unde acestu siarlatanismu, acésta masca de cultura si civilisatiune pe faci'a absolutului barbarismu?!

Audi-ne domne — in diu'a necasului!

Ni se depesiédia

din Oraiova in 16 octombrie, la 3 óre 50 minute dupa mediasi, precum urmedia:

„Ingenerii sosiți aici pentru spargerea cataractelor portii de feru, abia se apucara de lucru, candu ei si fusera alungati cu fórtia de pe teritoriulu Serbiei si alu Romaniei, ér lucrările loru tóte stricate.“ —

Onorabilii ctitorii ai nostri si vor aduce a minte, că nu de multu reportaramu, cum guvernul Austro-Ungariei si celu alu Turciei, ignorandu cu totulu pre guvernale nationale din Serbia si Romania, tramisera in generi si lucratori si se apucara d'a regulă Dunarea pe teritoriul strainu!

A fost acésta unu atacu violinte alu dreptului teritoriului döuorul state autonome, si depesi'a de mai susu, (déca ea se va adeveri, findu că foile domnilor dejá döue dile nu amintira nici eu unu cuventu intemplare,) ni aréta, cumca acele döue staturi, Romania si Serbia — nu dormu, ci veghiadia, si sunt decise a-si spera si sustiné dreptulu facia de atacatori, ori cătu de poternici s'ar imparé ei.

Blamagiul ar fi colosalu, si reparatiunea onorei abia s'ar gasi unde-va!

Asia o patiescui [cei orbi de ingamfat].

Avissu

la adres'a domnilor membrei ai comisiunii, esmise de sinodele diecesane din Aradu si Caransebesiu, pentru d'a delibera in Temisiora asupra modului si locului Administrarii fondurilor comune!

Fiindu acésta comisiune mista, dupa co'ntielegerea dintre ambii capi diecesani — convocata pre diu'a de 1. novembrie a. c. cal. nou, dejá din döue părți ni s'a tramisu reflexiunea, cumca tocmai acea dia, precum si cea nemedilicatu urmatória, este impedecatória pentru unii membri si s'ar poté intemplá, ca — neinfaciandu-se numerulu recerutu, cei infaciati se perda un'a séu döue dile foralucru.

Din acésta causa se face propunea, si sunt rogati toti domnii membri a-si decliará prin epistole séu carte de posta simple, catra Redactiunea Albinei, invioreá séu ne'voirea, ca adunarea comisiunii se se amane cu éate-va dile si a nume döra pe diu'a de marti in 4 noiembrie n. candu se vor poté intrun, i toti membrii comisiunii, avendu si asiá a tiené 3-4 dile adunarea loru.

Donatiunea lui C. N. Herescu,

pentru societatea academică română.

In diu'a de 30 augustu st. v. Societatea academică română tienu in sal'a Senatului din palatulu Universității, un'a siedintia publica care fu ultim'a din sessiunea de esti timpu.

Dlu A. T. Laurianu, presiedintele societății, deschide siedint'a si comunica una adresa a lui generalu Constantin Nasturel Herescu, insocita si de una copia despre testamentul seu, in care face una insemnata donatiune Societății academică. — Se dă apoi lectura acestui testamentu in cuprinsulu urmatoriu:

Codicilu.

De vreme ce omulu, pre cătu este in vietia, trebuie neincetatu se caute a se folosi de progresele ce se facu in societatea, in care elu traieste, si totu deodata se contribuésca pre cătu va poté mai multu la inaintarea partiei si a natiunii, in sinulu careia provodința i-a adatu nascere si crescere; de aceea si

eu, simtiendu astadi necesitate de a pune dispușetiunile regulat'a prin testamentulu mai autenticu din 25 februarie anulu 1855, complectat si in unele modificatii priu codicilul asemenea autentice, din 18 februarie, anul 1864 si din 28 iunie anulu 1871, de ale puse dicu, in raportu cu starea actuale a desvoltării natiunale si sociale, si constatandu, pe o parte, regulat'a functionare a Societății academică române, care nu essistă pre canticam esprimatu eu, prin codicilulu din 1864 dorint'a de a infinita premia literarie, in care astadi corespunde cu totulu la intentiunile mele si este in stare de a indeplinit mai bine de cătu ori-ce alta instituție voindie mele in aceea privintia; ér de alta parte prevediendu, că veniturile proprietăților mele *Nasturelulu*, din judeciul Teleormanu, si *Satulu-nou*, din judeciul Ilfov, pe care le bisericei sancta Vineri din Bucuresti potu se creșca astfelui, in cătu se indestulea cu prisosu trebuintele santului locasius si asilului anessatu pe langa densulu, si se contribuésca intr'unu modu mai imbelisugatul incuragiările ce voiesc se deee din acea venituri sciintieror si literaturei românești de aceea am decisu, că prin codicilulu de aici se confirmu unele dispușetiuni cuprinse in susu mentionatele acte testamentarie, si alele se le modificu, perfectinandu-le si specificandu-le intr'unu modu mai lamuritul.

Deci, spre a evită ori-ce confuziune, care ar poté da nascere interpretatiunea ului melor mele voindie, facendu chiar óre ca preschimbări ce am credutu că corespund mai bine cu scopulu ce-mi propusem su susu mentionatele mele dispositiuni testamentarie m'am otarit a face acestu nou codicilu, desvoltatoriu si indreptatoriu.

Mosi'a mea *Nasturelulu*, din districtul Teleormanu, si mosi'a *Satulu-Nou*, din districtul Ilfov, in care repausat a mea socia, din Elena Herescu, nascuta Baleanu, si asecură drepturile sale diestrale, lasandu aceste drepturi si densa bisericei sancta Vineri din Bucuresti, prin testamentulu seu din anulu 1855, biserica sancta Vineri din Bucuresti, cu conditiuni si sarcinile ce urmează, si cu indetorizare cu asupra cui ar' poté trece pe viitorul drepturile acestui santu locasius se nu-si pota instavarea ce lasu prin acestu testamentu, cătu respectandu modulu intrebuintarii printre insulu otarescu, considerandu acest proprietăți că afectate, pentru totu-de-auna indeplinirea sarciniloru ce mai diosu specificu:

Art. 1. Lasu ca din venitulu acestor döue proprietăți, diumetate remanendu si dispușetiunea bisericei Santei Vineri, se intrebuintează in modulu urmatoriu:

a) Spre intretienerea in buna stare pravalielor ce se afla cladite pe locul său bisericei si alu caror uenit se serve pentru suportarea betranilor infirmi ce vinu a locuit chilele acestui santu locasius;

b) Pentru imbunatatirea acestor chilele si pentru prefacerea loru atunci, candu venitul va permite, astfelui in cătu se pota ajunge cu timpul unu asilu sistematic pentru un numeros de care de betrani infirmi de ambii sexe;

c) Daca venitulu pravalielor nu va indestulorii pentru plat'a ajutorielor ce se provedu in testamentulu meu autenticu din 1855, se vor completeaza acestea din venitul ce lasu santei biserice pana la sum'a de 20 lei noi pre luna pentru fie-care individu, adorit in asilu;

d) Daca dupa indeplinirea dispușetiunilor de mai susu, va fi unu excedente de venituri, cari cu timpul se vor capitaliza, atunci acesta va servi si spre reparatiunile si imbunatatirile santului locasius alu bisericii sanctei Vineri.

Art. 2. Cealalta diumetate din venituri dupa vremi ale susu disclorii mosi'i *Nasturelulu* si *Satulu-Nou* se va da pe totu anul in deplin'a stepanire a Societății academică române, spre a face cu densa intrebuintare ce mai diosu se aréta.

Sumele ca se vor respunde pre totu anul de biserica S. Vineri din Bucuresti catra Societatea academică română impreună cu acele din aceste sume, cari se vor capitaliza de catra acésta Societate, vor forma in cassa societății unu fondu special, care va portă numele de fondulu *Nasturelul*; ér pri-

Diverse ce se vor acorda dintr'insulu
nătărirea de prensă Năsturelui.
Societatea academică română va avea
în dreptul său de îndatorirea și administrația
Năsturelui și a întrebuită veniturile
dispozitionile aci mai diosu enunciate.
Premiele Năsturelui vor fi impartite în
serie: însă fiind că dorința mea este
este premia se fia mari, îndestulătoare,
în gă atraga, să indemnă și mai cu săma
platășca pe scriitori, recomanduți aci ca
să caute a economisă, ci a remuneră
pentru că se potemă avă adesea scriitori,
merite recompense; de aceea premiele
să fi nici o data mai mici de cătu sumele
fondului mai diosu ca minimum pentru fie
specia de premiu, și același premiu nu
să fi nici odata împărțită între mai mulți
autori, ci se va dă intregu uneia și ac
spersonă, care-lu va merită.

Seriele de premii ce instituiescă și pe
Societatea academică română va avea
în dreptul său de propune, a le decerne
în anul, suntu in numeru de două, pre
urmădă:

a) Pentru subiecte propuse la concursu.
Se va infinita cătu pucinu unu premiu
de 5000 lei noi minimum, care se va
vea celei mai bune lucrări în limbă ro
asupra unui subiect propus la con
de cătu Societatea academică, și pe
lucrări Societatea academică singura
apreciată.

Materiale, la cari se vor referă subiectele
la concursu voru fi alese pe rându in
dă:

a) Istoriei, geografiei și arhiologiei, mai
atingerătore de terile române;
b) Se intierorul morali și politice, jur
isentiei și economiei sociale, mai alese ale
lor române;

c) Sciintelor fizice și naturale, mai
intru cătu se atinge de natură fizică a
lor române;

d) Limbistică și istoriei filologice, său
rie a limbii române.

e) Istoriei și teoriei belelor arte, mai cu
un reportu cu geniul și cernițile na
ționale.

Societatea academică română va deter
pe fie-care anu cătu unu subiectu alese
dă din materiale susu enunciate, avendu
dă de a propune pe fie-care anu și dă
mai multe asemenea concursuri cu premiu,
căndu fondul Năsturelui va cresce cu
tulare.

Societatea academică română va potă se
premia la sume mai considerabile, fară
să le scăde sub nici unu cuventu mai pe
de unu minimum de 5000 lei noi pen
săcare premiu de acăsta natură.

Nă vor fi admisi la acăsta seria de premiu
din români din totă partea teritorior
români și aceia din străini, cari vor ave
ne dela universitate române.

b) Premia pentru opere publicate

In totu anul Societatea academică ro
va avea premia din veniturile fondu
Năsturelui o carte tiparita, originale, in
română, care se va socotii de cătu
societătă cea mai buna publicație apa
in cursul anului.

În acăste premia vor fi de dă specie:

1. În trei ani consecutivi, dă rondul, de
decerne cătu unu premiu de 4000 lei
minimum la cea mai buna carte aparuta
în cursul anului respectiv;

2. În alu patrule anu se va duceră
premii fissu de 12,000 lei nuoi, care se
numi marele premiu Năsturelui, operei
să fi dejudecata ca publicație de cătu
ce va fi apărută in cercul celor
anu precedenți. Acestu premiu nu se va
decerne unei lucrări, care va fi obțin
de cătu unu din premiale apuană, de cătu
dă dintr'insulu valoarea premiului pre
zintă.

Operele ce se vor recompensa cu acăsta
dă seră de premia vor tractă cu prefer
materiale urmată:

a) Scrieri serișe de istorie și de sci
ntă accesorie ale istoriei, preferindu-se cele
tingerătore de istoria terilor române;

b) Scrieri de religiune ortodoxă, de mo
rală practică și de filosofie;

c) Scrieri de științe politice și de eco
nomia socială;

d) Tractate originali despre științele
note;

e) Scrieri encyclopedice precum dic
tionarie de istorie și geografie, in cari se
intrează istoria și geografia României, dic
tionarie generală sau parțială de științe exacte, de
arte și meserie de administratiune și jureprud
dintă și alte asemenei lucrări utile și bine
intocmită;

f) Cărți didactice de una valoare însem
nata ca metoda și ca cuprinsu;

g) Dictionară limbistică în limbă ro
mană, mai alesu pentru limbile antice și
orientale, adica: limbă latină, elenă, sans
crită, ebreică, arabă, turcă, slovenă vechia etc;

h) Publicații și lucrări artistice de
una valoare serișă, adica: relative la artele
plastice, arhitectură, sculptură și pictură,
gravură și chiar opere musicale serișe, pe
cari acestea Societatea academică română
le va potă aprecia atunci, candu și va intin
de activitatea ei și asupra tuturor materie
lor de bele-arte.

i) Scrieri de pură literatură română, in
prosa și in versuri, precum poeme, drame și
comedie serișe, mai alesu subiecte națională și
orice alte opere de înaltă literatură. Acestora
mai cu săma a-si dorit să se acorde marele
premiu Năsturelui, candu vor fi judecate
ca avendu unu meritu cu totul superior, spre
a se potă astfelu dă una încurajare mai po
ternică desvoltării literaturii naționale.

c) Dispușetiuni suplementare.

De căte ori au se vor prezintă concu
renti pentru unu său mai multe premii mai
susu proveyinte, său candu aci ce se vor fi
presentați nu vor fi fostu judecati de cătu
Societatea academică română ca demni de a
obținé premiele propuse, sumele destinate
pentru acele premii in alocatiunile anuale se
vor intrupă in fondul Năsturelui și se vor
capitaliza spre a mari acestu fondu.

Er Societatea academică română, inde
plinindu din fondul Năstrelu voynicile mole
in privintă premelor mai susu enunciate,
libera va fi se intrebuitiez escedentul ve
niturilor:

a) In tipariri, cari inse voiesc să fia
facute totu-de-auna in condiții pre cătu
se va potă mai perfecție sub reportul corec
tunii, sumptuosită și caracterul artistice;

b) In organizare de misiuni științifice
spre a face cercetări și explorări in ramu
role privitorie la activitatea ei, er mai cu
săma in descoperiri arhiologice și documen
tari;

c) In remuneratiuni la persoane, pe cari
Societatea academică le va insarcină cu lu
crări științifice recunoscute necesari.

d) In achiziții de cărți, manuscrip
te și alte obiecte de istorie și științifice;

e) In spese indispensabili pentru susțin
erea Societății academică române, intru
ndeplinirea funcțiunii ei științifice.

Dispușetiunile cuprinse in acestu alu
douilea articulu se substituie coloru prevedi
te in codicilu meu din 18 februarie 1864,
care remane anulat.

Art. 3. Pentru administrarea acestei
averi, conformu codicilului meu din anul
1871, rog pe primariu după vieni alu
comunei București, său pe persoane, asupra
caroru ar trece in viitoru atribuirile sale,
se iștă asupra-si acăsta sarcina in modul si cu
formele prevediute de Art. 69 din actuală
lege comunale, potendu chiar trece terminul
arenduirii mostilor preste trei ani, si tre
buindu, in virtutea articulului 72 din aceeași
lege, aprobarea domnului ministru de inter
ne pentru totă acelle cheltuieli de reparatiuni
si imbunătări prevediute in lege, precum si
pentru condițiunile arendării.

Primariu va numi unu curatore la
santă biserică a santei Vineri, care cu au
torizatiunea primăriei are să facă intrebuit
area venitului prevedutu prin Art. 1. din
acestu codicilu.

Art. 4. Confirmu totu prin acestu codi
ciliu dispușetiunile ce am luat prin testa
mentele mele olografe, adica: lasu nepotului
meu Constantin Ioan Manu casele mele
din București cu totu ce se afia intr'insule
mobile, cai, echipage si altele, cu oscibire numai
de bibliotecă moa, ce o lasu Présantici Sale
episcopului Iosif Argesiul, si de armee
mele ce le lasu dlui generalu Ioan Cornescu,
după listă ce are fiecare din dlui; lasu as
menie și nepotei mele Elena Cornescu,
nascuta Manu, casele dela proprietatea mea

Satulu-Nou, din districtul Ilfov, cu totu ce
se afia intr'insule, mobile si altele, precum si
cu imprejmuirea si numerul stanjinilor cu
prinsi in acelu testamentu.

Art. 5. Dupa incetarea mea din viață,
corpu meu va fi inmormantat la cimitirul
Sierban Voda, in locul cumpărat de mine
si după trecere de 7 ani osale mele vor fi
stramutate impreuna cu ale repausatei mele
socii in cavoul ce se afia la biserica santei
Vineri din București.

Art. 6. Daca la mórtea mea nu se vor
gasii in casă la mine bani pentru inmormanta
rea mea si pentru plată detorilor ce asă
avă, atunci se va luă din venitul susu dis
tolor dă propriață Năstrelul si Satulu
Nou, alu anului incetării mele din viață su
măle necessari pentru acoperirea acestor
cheltuieli si plată de detorie.

Art. 7. Si ultimulu. Cu esecuarea dis
pușetiunilor cuprinse in Art. 5 si 6 din acestu
codicilu insarcinădă nepotul meu Constant
in Ioan Manu.

Acestea fiindu ultimele mele voynie,
prin cari intarescă unele si preschimbă altele
din dispușetiunile cuprinse in actele mele tes
tamentare precedente, am subscrissu acestu
codicilu, facutu in București, la 20 ale lunei
augusta, anul 1873.

Generalul Constantin Năsturel Herescu.

Langa Turnul lui Ovidiu, 12 sept. 1873.

Ieri la 5 ore după medieadi dlu Bogdan
Jakab, comitele supremu magiaru alu comi
tatului curatul românesc de Severinu, intră
in Caransebesiu prin porti de triumfu, pă
cari era scrisu unguresc: „Isten hozta. El
jen!” si insocut de banderie, comandate prin
ordinu aspru din partea dlui B. Zirkleiter
c. r. vice-colonel Cservenka. Calaretilor li
se impărtira la casă orasului stăcăguri ungu
resci cari, desă nu li placeau bietilor gran
ceri, totusi aforă de o comună, ceia altă nu
avura curagiul de a le respinge. *)

Intimpinarea din partea reprezentan
tiei regimentului se facă la otarele comitatul
ui, era la intrarea in orasul catra repre
zentanti a orasienescă.

O imprejurare caracteristica nă potemă
aci retacă. La intrarea in orasul, la podul
de feru, inca era o pōrtă de triumfu cu „Isten
hozta!” si cu „Eljen!“ Dnii de la magistratul
orasienescu — pentru ca să apara cu
atâtă mai devotati magiaroni, — nu pusecă
pe acăsta pōrtă flumură imperatescă. Obsor
vandu acesta granicerii se aretară aduncu
vatematici in semtiul lor de lealitate catra
Tronu si Dinastia, si deci provocă pe domni,
ca să pună indată flumură imperatescă pe
pōrtă de triumfu; dar domnii nu se dedera
asă usioru perului, ci resonara in modulu
loru. Atunci granicerii indignandu-se si ama
rindu-se, cu glasu inaltu si forte seriosu ii
provocă șras, spunen' u ic, că — „Multi
sange au versat ei sub flumură imperatescă,
din care causa nimănă nu poate fi indreptatul
a-o desconsideră!“ Vediundu dnii de la ma
gistratul acuma nevoia cea mare, trasera
in orasul după o flamură imperatescă, si o puse
ra, dar nu susu pe pōrtă, ci diosu la o parte
in facia cu cea romanescă. **)

Este de prisosu a spune, cătu sange reu
produse acestu incidente. Dōra acestuia este
de a se atribui o parte din acea apatia, cu ca
rea să primiu apoi comitele supremu in
orasul, candu ajunse la cortelul seu.

Nu se audi nici unu cuventu de bucuria
si astfelu domnii cu fetiele palide, cu capa
tele plecate, in linisca si tacerea cea mai
deplina se urcă pe trepte in susu si dispa
rura in intrulu casei!

*) Una alta corespondintă, mai lungă si cere
stantială, ni spune, că calaretii, 75 la nr., au tre
buitu comandanți si adusi din departare, adica din
partile Mehadii si ale Almasului; „căci in veci
nătatea Caransebesului — nu s'au gasit nici
chiar nemă, cari se pōtu si siliti a face parada
armenului, tramisă de domnii magia i aci spre
a li dovedi in modu eclatante desconsidera
tia ce o au pentru romani!“ R e d.

**) Dēca imperatulu a datu pre creditiosii ro
mani de batjocura domnilor, a fost tocmai bine,
ca si flumură imperatescă se fi batjocurata para
lelu eu si a romanilor! — Ei, dar vedeti, despre
aceste prăcaracteristice aparținări nemica nu scu
se reporte corespondintă domnilor, ci numai de
prete entuziasmulu, cu carele au primitu romani pe
transilvani domnilor! — R e d.

Să i se facă supremului comite nou
conductu, de facile; dar atătu la sosirea
condusului cătă si la departarea lui se ob
servă erăsi cea mai mare linisca si tacere,
— dovăda evidinte, că tota parada a fost
nu din inima, ci din comanda; cu unu cuventu, a fost o comedie, calcula
ta numai pentru de a insela lumea. Nu
mai de vr'o căteva ori tacerea fu intreruptă
la nisice comande din partea unei persoane, de
asemenea comandate. — Cu ocazia aceasta
se tinura si cuventari in trei limbe, anume:
romanesce, unguresc si nemtiesc, *** si
totu asia respuse si comitele, desi cu cuven
tarea romanescă, trebuie să marturismu, po
te să ne crută; căci nu credem, cumea din
adinsu ar fi voită să bata jocul de limbă ro
manesc, maltratandu-o intr'unu modu
adeverat barbar!

Dupa conductu urmă unu banchet, la
carele luară parte mai multi atătu din Ca
ransebesiu cătu si din prejuru.

Sirulu toastelor lui deschisa din Episcopu
Popasu, inchinându pentru Maiestatea
sa pre năltișul Imperatu; care toastu fu
primitu cu multu entuziasmulu. Celealte toaste
erau mai oficiose si reci. Peste totu banchete
decurse monotonu si cam posomoritu. Dar
cu totă, elu si avă si parte sa spirituala
pentru care avemă să multiamim dui Ign.
Paulovicu, fiscalu camerale, carele inchin
andu pentru infrătirea granicerilor cu pro
vincialii, facă la acăsta o introducere forte
frumosă, aruncandu o privire rapede istor
ioră desvoltării spiritului omeneșu.

Atâtă ca de începutu. Despre urmări
voiu reportă delele viitorie. [x]

Langa Caransebesiu, in 13 octombrie.

Salutare si inchinătune Albinei noștri
Arménului nostru Jakab Bogdan, din gratia
stepanilor magari, ingrijitoru alu turme
romane de 105,000 suflete, ce se dice comi
tatu alu Severinului, alalta-ieri intră — cu
mare pompa, cum dictu ungurii, er după noi
romani, cu mare rusine — in resedintă sa!

Din partile Orsiaevei si ale Almasului
niu unu puiu de romanu adeverat nu a fostu
spre intempinare, si de primitu l'a primitu si
salutat numai turmă celor platiți, oficien
ti si panduri, si căti mai dorescu a fi oficien
ti si panduri, — cari i-au facutu si o serenada
de măna de ei si de elu.

Domnii I. Ionescu si Bordasiu, pe cari
acum căti va ani nime nu-ii intrecea in gură
mare de romanu opusciunali, acuma salutara
— firesc d n oficiu — cu cuventari pompose
pre dīu ingrijitoru alu nostru. Nu ne mirămu.
Omonii cari au trebuita de ingrijitoru
strainu si au morală — unui Besanu si l'au
luat pre acăsta de modelu, este naturalu, că
se bucura, candu Ddieu său Naiba, li tramite
asemenia De altmintrele totu astfelu de
omenei respandescu pre aici faimă, că dlu Jak
ab nu are să romana de cătu numai scurtu
timu la noi, fiindu destinatiunea lui numai
— dă muiă pe romani si astfelu de a-i pre
găti pentru unu — romanu ala Gioca Ivaci
covicu.

Apropos! Dlu Gioca Ivacicovicu fiindu
acă trei septemane in Caransebesiu, nu scu
cum, destulu că si-aduse a minte de scola;
visită deci scolă civilă si — cum se dice,
spre amară-i suprindere astă, că in scola ci
vile a acestui orasul romanu, nu se propune
nici unu cuventu romanesc, ci numai nemtiesc
ma docintii nici nu scu limbă poporului! Acă
ta — pana si domniei sale să

In fine incepe si la noi miscarea electorale, si — dejă domnii facu combinatiuni pentru unu candidatu care sè li fie unélta buna. Mai antaiu pusesera ochii pre dlu Carolu Tatarczy, arendatorele băilor Herculan, dar — se vede că dsa si-a sciu salvă onoreea si a refusat momele. Acuma ei au cutesanti'a d'a numi de candidatu si unélta a loru pe generariulu nostru Traianu Doda. O astfelui de insinuare unui barbatu de caracter nepatatu si sublimu naționale ca Doda, este o adeveratur infamia. Noi suntem convinsi, că ori-cine va fi alesu la noi, va fi alesu ca deputatu naționalu, contrariu dușmanosei politice magice de astadi. — (p.p.)

Pesacu, in Torontalu, 3/15 oct. 1873.

Onerabila Redactiune! Sciindu pré bine, cătă de multu ve interesează scol'a si cultur'a si bun'a armonia in poporu, vinu avide descrie pe scurtu chiar si de exemplu altor' urmatörile:

In vecinulu Nereu-Dugasella, prin stăruinti'a demnului parochu romanu Stefanu Opreanu si cu sprigirea celor mai bravi dintre poporu, de unu anu incocci, in loculu scolei romane celei mici si slabe — s'a redicatu unu edificiu scolaru fôrte frumosu si spăciosu, in cătă face onore comunei intrege.

Nainte de 4 dile acésta scola, acestu sacru locasius alu luminei se santi si se deschise. Preotulu din Valecani George Opreanu fiu alu comunei Nereu, fratele preotului localu, a celebrat liturgia si cu solenitatea santirei a tienutu poporului adunatu o cventare insufletitoria despre folosulu si necesitatea scolei, arestandu, că astadi am ajunsu incătu foră scola buna, adeca foră descula carte si lumina, nu mai potem trai alaturea cu alte popora!

Mangaierea poporului a fost mare, de unde densulu dupa mediadi er'sa adunatu si primindu in medilocalu seu pre iubitulu seu preotu localu, intre urari de bucuria a redicatu toaste pentru densulu si pentru toti cei ce se ingrigescu si asuda si suferu pentru poporulu romanu! Astfelui poporulu in insufletirea sa a petrecutu pana tardiu nöpte, aducendu multe „Se trăiesca“ energice conductorilor sei, pre cari mereu pretotindeinea incepe a-i conosce si a-ii stimă.

Candu o data poporulu nostru va sci că — ce i este adeveratulu seu bine, si că cari sunt barbatii, cari intr'adeveru 'lu conducu pre acésta cale, atunci — Romanulu nu mai pote perf., nici remané indereptulu altor'a.

Asia sè ne ajute Ddieu!

I. M.

Beregsen, in 2 septembrie 1873.

(Esecutiuni si despouieri pana la pele. Ingerarea unui comisariu de securitate in afacerile noastre scolari confesionali.) Sciti, Dloru lectori starea financiala a tierei noastre constitutionali, a careia nepotintia financiala a ajunsu de poveste nu numai in tergurile nostra, ci chiar si in cele mai departate piatice. Nu voiu sè vorbescu deci despre prapasti'a la care au condusu acésta nefericita tiera — man'a d'a face si din petrii magiaru si post'a de domnia a stepanirei nostra de astadi; dar voiu sè adaugu si eu unu siru la acea trista istoria carea ni spune in tota diu'a cătu de pucinu li pasa dloru de susu de fericirea poporului.

Tieranii nostri in urm'a secerisilui de estu timpu, nu-si adunara din holde potemu cu totu dreptulu dice 3/4 din ei, nici macar segmenti'a aruncata. De aci, ca vai de ei, nu ajungu a solvi preste mesura crescutele datorie, contributiunea si altele necasuri; dar cu totu acestea stepantii dilei nu le audu gemitile, ba inca au ne'ndurarea a-ii sugrumă chiar. Pre candu poporulu de aci e coplesit de neajunsuri, i se tramite in faci'a loculu comisariulu de securitate Jakafbi cu persecutorii sei. Acesteia tragu chiar vesmentele de pe paturi, debraca pre bietii betrani de cojocă, iau totu, silindu astfelui poporulu sè-si vinda pamenturile pre nimicu la straini. Si vindu bietii ómenii pana si holdele căte pre 3-4 ani nainte, pentru ca sè solvësca contributi'a si unele detorie din anii precedinti. Si in o stare de desperatu, lipitorile executiuni

nali 'si tragu pentru sine o parte grasa din despeiarea poporului.

Plugariulu nostru suspina cu ochii pleni de lacrame si se vaia. Iplangu de mila, audiendu-lu cum oftédia si striga: „Vai Domne! Vai Inaltate Imperate, cum lasi sè ne prepădesca domnii asia candu nu mai avemu de unde li dă.“

Dar comisariulu nostru, care ca unu trantoru suge mierea datului fara nici o lipsa, nu se indestulesce cu terenulu seu de activitate, ci-si baga nasulu si unde nu-i ferbe óla.

Diupanulu 'si da aerulu si-si insusisce dreptulu de comisariu reg. de scôle. Elu nu se sfiese a opri pre judele comunulu, sub grea respundere, sè nu dee bani pre aparatele necessari in scola, conformu legei de instructiune. Elu amenintia pre judele nostru, carele pana aci se ingrigi fôrte de scola, ca sè nu cumpare pentru scola cele ce s'au afisatu necessari prin comitetulu si sinodulu nostru parochialu, desi sumele destinate pentru atari utensilio au intratu in bugetulu comunulu, care e aprobatu si decatra inclitulu comitatu. Curagiosulu dnu comisariu, in audiul mai multor locitoru de aci se esperatoră in cas'a comunei nostra astfelui: „Nu voi, ci popii si dascalulu sè cumpere si sè platëscada le trebuiecesce sè faca ceva la svâlza“

Audi dle ministru Tréfort, cum unu comisariu pre facia impedecea esecutarea legiei scolare Au dôra dta i ai datu asemenei ordinatiuni. Tristu lucru!

Noi nu voim a disputa cu unu comisariu, carele cutéza, a viola legile scolari; nu voim aici a-lu intrebă, daca elu este esmisu aci, pentru ca sè surupe scol'a nostra, — ci voim a numai a atrage atentiunea capiloru comitatului nostru, a dloru Ormosiu si Röth, ca sè binevoiesca pre acestu comisariu a-lu indrumá la ordine. Asemenea rogâmu pre superioritatea nostra scolara sè ice measurele necesare la loculu seu, facendu sè ni-se respecte barem acestu dreptu garantat prin lege. — Veghiati consuliloru celu pucinu cu o ora mai nainte!

Gruia membru afaceriloru scol. confes.

G Iula-germ. (cottt. Bichislu) opt. 1873.

Sunt dejă trei ani, decandu bietulu poporu de aici se sbuciuma pentru de a poté scapă de preotulu loru D. N. care de candu se asta in Giula, nu ca unu preotu, a carui detorintia ar fi ca prin cuvinte parintiesci sè luminedie poporulu si sè-lu indemne spre fapte bune, ci ca unu agentu politicu se pôrta; căci densulu a fôrta de predicele ce se dau din partea episcopului in fiecare anu, altele nu a mai rostitu din gur'a sa apoi daca chiar elu personalmente nu e in stare a luminá poporulu si a-lu conduce la pace si concordia, măcar sè nu sémene discordia, atietiandu pre unii incontru celor alati si facendu partide, asiā incătu la noi, ca nu la alia lume, crestinii sunt in dôue turme si fiecare are căte unu comitetu parochiale propriu! Poftim apoi aci binecuvantare si mangaiere crestinesca si progresu. Cu dreptulu că au ajutat si Reverendissimulu d. protopopu Chirilescu, facendu comisiunea de a denumi pre alu 2-lea comitetu; dar vin'a la tôte este si remane atinsulu preotu, carele n'are parechia!

Dintre miselatatile ce le-a comisariu parintia sa, voiescu a aduce numai un'a — pré caracteristica la cunoscinti'a onoratului publicu, ca sè-si pôta face o judecata. Cu ocasiunea unei asentari, parintele N. a chiamat la sine pre duoi poporenii din partid'a sa, (- carea in momentu abia mai consta din 2 sau 4 ómeni,) si dicendu-le, că daca voiescu sè-si scape pruncii de sub asentare, atunci elu e in stare, pentru o suma anumita, a-ii scapă.

Poporenii in data se resolvîra si-i promisera cătu cerea, si — pop'a nostru se si apucă de lucru si dintr'unu fetieru — facu feta, éra pre celalaltu 'lu omoră adeca-lu facu mortu. Bietii ómeni acumă vediendu-se linisiti din partea asentarii, si-au insuratu feitorii; nu preste multu inse lucerulu esti la lumina, si pre ambii escamotati, adeca sì pe feta si pe mortu — ii asentara! Omeni pagubiti de dôue laturi, la tota ocasiunea spunu parintului in facia, că e unu omu blastematu si insielatoriu. Astfelu de preotu avemu noi, si

aretarile de pana acumă in contra-i — nemica nu ni-au folositu; căci pacalitorulu nostru pururiă a sciu pacală si pre mai marii sei!

Tragemu deci de nou atentiunea venratului consistoriu in privint'a acésta asupra acestui preotu-pacala, si rogâmu, ca cu certările ce va binevoi a face sè nu mai insarcine pre pacalitii de pan. acumă, si a nume nu pre dlu protopopu, carele e pré ingagiatus din trecutu cu parintele pacala alu nostru, si — firesce că asia nu va esti la lumina adverulu si noi si cu biserică nostra vom ramâne totu de necasus si ocara Farinariu

Varietati

— (Hymen.) Dlu deputatu congresualu Dr. Demetriu Racuciù, se cunună joia trecuta, in 4/16 opt. cu amabil'a domnisiéra Iosefina Labontiu, in Sibiu. Ddieu sè binecuvinte acésta legatura de amoru si sè trăiesca intru multi si fericiti ani tener'a parechia.

† (Necrologu.) In 7 opt. n. a. c. crud'a morte dede o lovitura adencu semtita poporului romanu din comun'a Prilipetiu, (cerculu Almajanu-Bosoviciu, in noulu comitatul alu Severinului,) luandu sufletulu pré demnului loru invetiatoriu Vasiliu Imbrescu, in floră barbatiei sale, in etate de 35 ani, si alu 18. alu functiunei sale docentiali, spre celu mai afundu doiu alu rudenelor sale si a amiciloru sei. Reposatulu, nascutu din parinti plugari din Borloveniul-vechiu, ca invetiatoriu a eselatu intre cei mai laudati colegi ai sei. Dotatul dela natura cu unu talentu raru, indistratu cu multe vertuti sociali si oficiali, cu zelul naționalu si adeveratul crestinescu, elu a fost tuturoru placutu si stimatu, si ramane neuitatul poporului intregu si desclinitu discipuliloru sei. Inmormantarea i s'a facutu cu tota solenitate si pomp'a funebra. Fiindu numitulu si vredniculu de plangere invetiatoriu Vasile Imbrescu de nascere din comun'a Borloveniul-vechiu, si dusu acolo spre inmormantare, petrecutu serbatoresce; de pré on. d. preotu si asesore consist. din comun'a Prilipetiu, Michaiulu Blidariu, de scolarii sei, si de sateni in numeru forte mare, formandu astfelu unu conductu frumosu, la care s'a facutu partasiu si dlu primariu din Prilipetiu Ioane Sarva. La inmormantare au fostu presenti dlu asesore Blidariu cu inca 5 preoti, si 7 invetiatori, cari au arestatu iubirea loru cea mare pentru demnulu loru colegu. La inchierarea ceremonielor funebrale numitulu bravu preotu Blidariu din comun'a Prilipetiu rostiu un'a cuventare, prin care petrunse iniemele tuturor'a si facu ca toti cu micu cu mare sè planga lacrime ferbinti. — Să-i ţia tiner'a viaţă si memori'a binecuvantata, éra pe betran'a sa mama, pré iubita sa socia si pre cei trei prunci si un'a prunca sè-ii mangaie Ddieu si condorerea intregiei comune si a tuturoru cunuscutilor.

(Multiamita publica.) Ne'ndurat'a epidemie, cholera, a lasatu urme nesterse si doberi neconsolabili precum in alte multe — asia si in comun'a nostra, rapindu cu sine de aici peste dôue sufe de locitoru.

Intre acestia fura multi parinti, tatani si mame, a caroru fii remasera pe strade fara de nici unu ajutoriu. Ddieu indurării insa, — adeveratulu parintele alu orafaniloru, care nu se seuita de totu ce e man'a sa, — tramise prin alesulu seu, si inca de timpuriu, mangaie-ne norocitiloru.

Ilustr'a contesa Cristina Wenckheim, a carei anima generoasa este cunoscuta in totu jurulu acest'a, grabi si acum ca altadata a dà in favoreni seraciloru orfani din comun'a nostra una sunta de florinti v. a.

Pentru acésta faptu nobila primiesca filantrop'a contesa — in numele consolidatoru orfani — multiamita nostra pe acésta cale publica, precum si asecurarea, că numele binefacatorei va fi nestersu pentru totu de a unu din animele ajutoratiloru.

Socodoru, 6/10 n. 1872.

Ioanu Savonescu m. p. docente.

Publicatiuni tacsabile

ALBINA

Institutu de creditu si economii

Sibiu.

Se aduce la cunoscinti'a publica desvoltarea favorabila a afacerilor statutului nostru, ne-a pusu in plac puseiune de a deschide, in sensul tutelor si a regulamentului nostru specialu, cu 1. novembrie a. c. si ramul prumutelor ipotecari.

Informatiuni tiparite a supra malitatii si conditiunilor, se dau directiunea nostra gratis.

Sibiu, 13 octobre 1873.

Consiliul de administratiu

Concursu.

Pentru reîntregirea parochiei gr. vacante din comun'a Olosiagu, in proprietatea Lugosiului, cotoiu Carasiu; se deschide concursu cu terminu de siesse septembare de prim'a publicare.

Emolumintele sunt: 20 jugere de monument aratoriu si 12 jugere pentru fenu, binecuvintatea preotescu dela 120 de case, dela fiecare catre unu metiu de cucerudiu nedespoinat, stol'a indatenata si unu locu de casa goli unu jugeru.

Concurrentii au a adresă recursele lor instruite in intielesulu statutului organic, care si se deschide la dlu Georgiu Pesteanu, protop. Lugosiu.

Olosiagu, in 30 sept. 1843.

In contilegere cu dlu protop. tatalu.

1-3

Comitetul parochialu

Concursu.

Pentru invetiatoratulu dela scola ortodoxa romanu din comun'a Tincova, proprietatea Caransebesului, se publica concursu cu terminu de 6 septembare, facendu-se concursuri atentii la § 72 din organizarea prov. si vestimentului confesionalu.

Salariul ficsu este: 300 f. v. a. 10. pentru conferintie si 5 fl. pentru scripturistica. Cortelul naturalu cu gradina de legume 2 jugere de pamant aratoriu si 10 stanga de lemn pentru sine si pentru incalzirea scolii.

Concurrentii se avisidă a-si tramite petitionile instruite in sensulu statutului organic cu terminul pusu, adresate Sinodului parochialu prin dlu prototru Nicolae Andreescu, infaciandu-se in vre-o domineca seu servitor pentru cantare in sant'a biserică.

Tincova, in 23 septembrie 1873.

Comitetul parochialu, in contilegere cu d. prototru tractatului.

Concursu.

Pentru deplinirea parochiei vacante din Ferendia, Comitatul Timisului, cu terminul pana la 26 octobre, a. c. candu va fi diu de alegere. Emolumintele sunt: una sessiune de pamant, birulu si stol'a dela 10 de case. — Recurintii au a-si indreptă recursele, indiestrate cu tota documentele prescrise in statutulu organicu, la Domnul protopresbiteru alu Versietiului, Ioane Popoviciu in Mercina, post'a ultima Varadina Banatu.

Ferendia, 16 sept. 1873.

In contilegere cu Comitetul parochialu, Ioane Popoviciu, m. p. protopresbiteru.

3-3

